

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2013. július 4.
(csütörtök)

Horváth Géza

MEGTÉRT-E NEBUKADNECCAR?

Alapige: Dániel 4,31-34

Amikor eltelt ez az idő, én, Nebukadneccar, föltekintettem az égre, és értelmem visszatért. Áldottam a Felségest, dicsőítettem és magasztaltam az örökké élőt, mert az Ő uralma örök uralom, és királysága megmarad nemzedékről nemzedékre. A föld minden lakóját semminek tekinti, tetszése szerint bánik a menny seregével és a föld lakóival. Senki sem foghatja le a kezét, és senki sem mondhatja neki: mit cselekedtél?

Abban az időben értelmem visszatért, és királyságomhoz méltóan visszatért tündöklő dicsőségem is. Az udvari emberek és a főurak fölkerestek engem, visszahelyeztek királyságomba, és még nagyobb hatalomra jutottam. Most azért én, Nebukadneccar, dicsérem, magasztalom és dicsőítem a mennyei Királyt, mert minden tette helyes, eljárása igazságos, és meg tudja alázni azokat, akik kevélyen élnek.

Imádkozzunk!

Hálás szívvel köszönjük, Urunk, hogy itt lehetünk ma este is. Áldunk, hogy elkészítetted igédet és meg akarsz pihentetni bennünket testileg, lelkileg egyaránt.

Köszönjük, hogy ma is érezhettük jelenlétedet. Áldunk, ha megvidámított bennünket jelenléted, életetett, bátor szívet adott. Köszönjük, hogy elvégezhetjük a mai napra rendelt feladatunkat, ha ugyan elvégeztük.

Köszönjük, hogy a gyermekhéten a gyermekek minden nap hallgatják az igét arról, hogy milyen vagy, ki vagy te, milyen hűségesen cselekszel, milyen Isten vagy, aki nem tartod meg haragodat örökké, és nem feddődsz minduntalan. Ó bárcsak megismernének és felismernének téged, hogy Jézus Krisztusban szerettél, és Őt adtad, hogy kimentsen minket e jelenvaló gonosz világból.

Köszönjük, hogy Neszmélyen is hallgatják a fiatalok az igét. Köszönjük, hogy sok-sok csendeshéten az egész országban, az egész világon hirdettetik az evangélium.

Áldunk, hogy ezen a csendes estén is közöttünk vagy, Urunk. Adj halló fület és értő szívet. Adj nekünk szent indulatot, olyat, amilyen benned volt, Úr Jézus

MEGTÉRT-E NEBUKADNECCAR?

Krisztus, hogy cselekedjünk a mi Atyánk akaratát és engedelmeskedjünk az Ő igéjének.

Kérünk téged, világ Világossága, hogy világítsd meg előttünk ezt az igét is. Igehirdetőt és igehallgatókat egyaránt tarts a kezekben, és engedd, hogy eszközök lehessünk, hogy az ige szívből-szívbe, hitből-hitbe terjedhessen.

Ámen.

Igehirdetés

A gyermekhéten hétfőtől péntekig Dániel könyvének a történetei hangzanak el a bibliai tanításban gyermekeink számára. Érdekes ez a történet. Az első nap elmondtam, hogy Dániel története nem is Dánielről szól igazán, hanem Dániel Istenéről beszél nekünk.

Jó lenne megtanulnunk, hogy minden történet a Bibliában tulajdonképpen a kegyelmes, hűséges, igazságos és mégis ítélő Istenről szól nekünk, hogy megismerjük és felismerjük, kicsoda Ő.

A történet bizonyára a gyülekezetnek is ismerős. A zsidóság bűne miatt Isten megígérte a büntetést. Ézsaiás könyvében most fogjuk olvasni pont ezeket, a részeket, amelyben Isten azt mondja: ha a nép nem tér meg, akkor hatalmas büntetése lesz keményszívűségüknek és meg nem tért életüknek.

A nép sajnos nem tér meg, ezért Nebukadneccar király lesz Isten ostora, akit Isten felhasznál arra, hogy büntetését végrehajtsa. Lerohanja Júdát, elfoglalja Jeruzsálemet, felégeti a szent várost, lerombolja a templomot, elviszi a templom szent edényeit.

Az első fejezet Dániel könyvében arról szól, hogy elviszi az ifjakat is, azokat, akik előkelő származásúak, jóvágásúak, okosak, bölcsek, és ezeket az ő átnevelő iskolájában megpróbálja úgy irányítani, hogy neki szolgáljanak. Más nevet is kapnak, hiszen el kell felejtetniük azokat a neveket, amelyeket hívó, vagy legalábbis Isten törvényét ismerő szüleik adtak nekik. Amelyikben mindig ott volt az Úr neve, a Jahve név, és ad helyette olyan neveket, mint például Abednégó, ami azt jelenti: Négó szolgája, egy bálvány pogány istennek a szolgája. Dánielt elnevezi Baltazárnak és a három társának is pogány neveket ad. Aztán megparancsolja, hogy ne egyenek, csak a király ételéből, és a király borából igyanak.

Dániel azonban — olvassuk az igében — eltökélte szívében, hogy nem fertőztesse meg magát a király ételével. Dániel ugyanis hűséges akart maradni Istenéhez és hűséges akart maradni az ő Istenének a törvényeihez is. Isten törvénye elmondta akkor, hogy mit és hogyan ehetnek, és Dániel tudta, hogy akármit nem ehetnek meg. Ezért megkéri a főudvarmestert, s mert az nem akarja megengedni, megkéri a helyettesét, hogy engedje meg, hogy csak zöldségfélét egyenek. (Nem azért, mert vegetáriánusok lettek volna.) Ez megengedi nekik, hogy csak zöldséget egyenek, és tíz nap múlva majd a király elé álljanak. Azután kiderül, mi lesz a folytatás. Tíz nap után kiderül, hogy az ő ábrázatuk szebb, okosabbak és még bölcsebbek, és ezért minden jól kezd alakulni.

Az igében olvasunk arról, hogy Nebukadneccar király álmodott. A 4. fejezetben az olvasható, hogy ez az álom arról szól, hogy egy hatalmas fa növekszik, tejeje az eget éri. Ennek a hatalmas fának gyönyörű levelei és szép gyümölcsei van-

nak. Akkor egy szent száll le az égből, és azt mondja: vágjátok ki ezt a fát, hogy megtudják, hogy az élő Isten uralkodik az emberek birodalmán, és annak adja, akinek akarja, a legalacsonyabb embert is felemelheti.

Nebukadneccar király megkérdezi, vajon mit jelentett ez az álom? Érzi, hogy itt többről van szó, mint amit eddig is álmódott. Érzi, hogy ez kijelentés, és valami nagyon fontos dolgot akar neki valaki mondani.

Dániel nagy félelemmel fejt meg neki ezt az álmot, mert ennek a jelentése az, hogy ez a nagy fa te vagy, ó király, aki hatalmasnak tartod magad, dicsőnek tartod magad. Aki arany állóképet állítsz, és azt mondd: az előtt hajoljanak meg, mert aki nem hajol meg, az menjen a tüzes kemencébe, pusztuljon. Ezért kivágatol. De visszakapod birodalmadat, mihelyt elismered, hogy a Felséges uralkodik.

Akkor még Dániel azt mondja ennek a királynak: most azért fogadd el tanácsomat: szabadulj meg vétkeidtól, így talán tartós lesz békességed.

Dániel nemcsak az álmot fejt meg, hanem megtérésre szólítja fel ezt az uralkodót. Utána olvasunk egy érdekes dolgot a 4. fejezetben: 12 hónap telt el ezután és mindez, amit az álomban látott és Dániel megfejtett, beteljesedett Nebukadneccar királyon. Így olvassuk az igében: „Azon nyomban betelt ez a beszéd Nebukadneccaron. Kivetették az emberek közül és füvet evett, mint az ökrök, és égi harmat öntözte testét, míg végül a szőre úgy megnőtt, mint a sas tolla és a körmei úgy megnyúltak, mint a madarak karmai.”

Azzal folytatódik a történet, amit alapigeként felolvastam, hogy amikor viszont eltelt az az idő, amit Isten megszabott — mert Istennél vannak az idők és idők részei, mondja Dániel könyve —, akkor Nebukadneccar azt mondja: „Az égre emeltem szememet és értelmem visszatért. Áldottam a Felségest, dicsértem és dicsőítettem az örökké élő, akinek hatalma örökkévaló hatalom, és országa megmarad nemzedékről nemzedékre.”

Ennek az igének a nagy kérdése az: most akkor a Nebukadneccar király megtért? Néhány hónappal ezelőtt mondta nekem valaki az egyik bibliaóra után: ott van Nebukadneccar király is, aki megtért. Elővettem a Bibliámat és elolvastam ezt a történetet, mert valahogy úgy emlékeztem, hogy Nebukadneccar király nem tért meg.

Mivel ezen a héten a gyermekek között is ez az ige hangzik, ezt a nagyon nehezen érthető ígét jó lenne, ha helyre tennénk magunkban is, hogy most akkor itt mi is történt?

Első olvasásra ez a király tényleg szép dolgot tesz, jó dolgot művel. Azt mondja: dicsértem és dicsőítettem az örökké élő. Ez a király meglátja, hogy Isten hatalmas, és azt tesz, amit akar. Úgy látszik Dánielék bizonyágtétele nem volt haszontalan. Rájuk is igaz volt: a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban: az, hogy Dániel ragaszkodott Istenéhez, hogy ebből a ragaszkodásból csodák születtek, amit Nebukadneccar király is kénytelen volt meglátni. Amikor visszanyeri értelmét, elkezd magasztalni az örökké élő. Ez talán némelyeknek azt sugallja, hogy akkor ez a király bizonyára megtért.

Mit mondjunk erre? Vajon valóban megtért-e ez a király? Isten igéjének az alapján azt kell mondanunk: nem tért meg Nebukadneccar. Nem jutott üdvösségre. Hogy ezt világosan lássuk, néhány dolgot magyarázzunk meg.

MEGTÉRT-E NEBUKADNECCAR?

Ha valaki kimond Istenről egy igazságot, az még nem megtérés. Ne felejtjük el, hogy Bálám hamis ember volt, mégis igazságot mond. Amikor odakerül, nem tud mást mondani, csak azt, hogy Isten az élő Isten, és megáldja Izráel népét. Ettől ő még hamis ember, és hamis próféta volt.

Júdás visszaviszi a pénzt, és azt mondja: vétkeztem, mert elárultam az ártatlan vért. Nesztek, itt van a pénz, vegyétek vissza. Júdásról mégis azt mondja a Szentírás: nem találta meg a megbánás helyét. Júdásról tudjuk, hogy elveszett, pedig azt mondja: itt van, elárultam az ártatlan vért, vétkeztem. Hát nem bűnt vallott itt Júdás? Akkor miért vészett el?

Az 1Királyok 21. részben Aháb király. Aháb királynak Isten kijelentése szól, és azt olvassuk: Aháb hamut szór fejére, zsákruhába öltözik, ami a bűnbánatnak a jele volt. Akkor most Aháb király megtért? Azt kell mondanunk: Ahábnak ez a megtérése hamis.

Isten igéjéből azt látjuk, hogy Aháb király nem a bűnei miatt rettegett, hanem a bűneinek a büntetésétől félt: jaj nekem! Isten meg fog engem büntetni. És ez hamis megtérés. Nem ragadta meg a kegyelmet.

Hitvallásunk nagyon szépen mondja, hogy hány részből áll az igaz bűnbánat, vagyis az embernek a megtérése. Világosan kell látnunk azt, hogy egyrészt így nevezi a hitvallás is, hogy igaz megtérés (mert van hamis is). Van olyan hamis megtérés, amikor valaki abban ringatja magát, hogy megtért, de kiderül: nem. Éppen ezért van igaz bűnbánat és igaz megtérés, amelynek a Bibliában vannak ismertető jelei, és amelynek a hívő ember életében vannak megjelenő kegyelmi jelei, hogy valóban megtért. Mit mond Jézus Krisztus? Gyümölcseikről ismeritek meg őket.

A megtért ember életének vannak gyümölcsei. Vagyis az igaz megtérésnek vannak következményei.

Nebukadneccar király történetében ezt nem látjuk. Vallja, hogy az élő Isten az Isten. Hatalma nagy. Örökkévaló Isten. A megtérésnek azonban nincsenek jelei az életében.

Miért mondjuk, hogy Nebukadneccar nem tért meg? Legfőképpen azért, mert ezt nem mondja róla Isten igéje. Nekünk mindig Isten igéjébe kell kapaszkodnunk. Sőt a prófécia úgy szól fölöle, hogy „füvet eszel, mint az állatok és hét idő múlik el fölötted, míg meg nem érted, hogy a felséges uralkodik az emberek minden birodalmán, és annak adja azt, akinek akarja.”

Nebukadneccar királynak a prófécia csak annyit jelentett ki, hogy meg fogsz érteni valamit. Nem azt mondja, hogy újjá fogsz születni. Nem azt mondja, hogy megbocsáttatnak a te bűneid, hanem azt mondja a prófécia, hogy majd meg fogod érteni, hogy az Istennel nem lehet packázni. Az Isten dicsőségét nem lehet meglopni, majd meg fogod érteni, ki a nagyobb, ki a hatalmasabb, ki az örökkévaló Isten.

Ez a történet azt mondja: lehet valaki észhívó, valaki az eszével hisz. De Isten igéje azt mondja: nem az eszünkkel, hanem a szívünkkel hiszünk az igazságra, és szájjal teszünk vallást az üdvösségre. A Biblia úgy beszél a farizeusokról, mint észhívókról. Jézus azt mondja: „Nem messze vagy az Isten országától”. Miért? Mert sok mindent tudsz Isten országáról, csak nem hiszel el semmit. Ezért kívül vagy Isten országán. Nem vagy messze. Mindent tudtak: a törvényt, az Isten

szövetségét. Ezért Jézus Krisztus azt mondja: hallgassátok meg azt, amit tanítanak, de az életüket ne kövessétek. Miért? Mert abban nem jelenik meg a megtérésnek, az igaz bűnbánatnak a gyümölcse, aminek pedig meg kell jelennie.

Ha Nebukadneccar megtért volna, annak komoly következményei kellett volna, hogy legyenek. Csak egyet mondok, ami nagyon világos és ésszerű. Amikor Zákeus megtért, mi lett annak a következménye? Azt mondja Jézusnak: Uram — ez maga személyes kapcsolat. Nebukadneccar ebben a felsorolásban elmondja, hogy milyen Isten. Zákeus azt mondja: ez az Isten az én Uram. El lehet mondani milyen Ő: örökkévaló, szuverén, hatalmas — de Zákeus ettől többet tudott, és a megtérő ettől mindig többet tud. Azt mondja: ez a hatalmas Isten nekem Jézus Krisztusban Istenem és Atyám. Ez a hatalmas Isten nekem szabadítóm. Ez a hatalmas Isten az én királyom, az én Uram. Uralkodik felettem.

Nebukadneccar, amikor visszakapja az értelmét, azt mondja: visszakaptam a királyságomat — és még nagyobb lett, mint azelőtt volt. Nem olvassuk azt, hogy Isten az én Uram. Nem mondja: „mélyen meghajlok, ím színed előtt. Öntsd ki kegyelmedet, töltsd ki erőd. Mester, előtted a porba esem, mindenben mindenem légy te nekem.” — hanem elmondja objektíven, hogy ki az Isten. A megtérés az, amikor ez szubjektívvé válik. Személyes lesz.

Ahogy a Kátéban kérdi: Mi a te vigasztalásod életedben és halálodban? Az, hogy én az Úr Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok, aki... és nem azt mondja, aki uralkodik, eljött erre a földre, hanem: aki minden bűnömért tökéletesen eleget tett, és engem az ördögnek minden hatalmából megszabadított.

Zákeusnál mi volt a következménye, hogy megtért? Az, hogy azt mondta: Uram, vagyonom felét a szegényeknek adom, és amit patvarkodással elvettem, majd négyszer annyit fizetek vissza. Vagyis Zákeus megtérésének voltak következményei.

Nebukadneccar visszaadta a templomi edényeket például? A szent edényeket, amelyeket elhozott a templomból? Belszárnál is ezekből, a templomi edényekből isznak. Nincs következmény.

Mit adott vissza Nebukadneccar? Semmit. Dániel megmondja neki: szabadulj meg vétkeidtól! És mikor mondja ezt Dániel? A 4. fejezetben mondja ezt, de a 3. fejezetben Nebukadneccarról ezt olvassuk: „Akkor a király nagy tiszteségre emelte Sidrákot, Misákot és Abednegót Babilónia tartományaiban. Nebukadneccar király üzenete minden népnek, nemzetnek és nyelvnek, akik az egész földön laknak: „Békességetek bőséges legyen. Illó dolognak tartom közzétenni azokat a jeleket és csodákat, amelyeket a felséges Isten cselekedett velem. Mily nagyok az Ő jelei, és mily hatalmasak az Ő csodái. Országá örökkévaló ország, és uralma nemzedékről-nemzedékre.” — És ezután mit mond neki Dániel? Térj meg! Ha Dániel úgy ítéli meg, hogy Nebukadneccar király az élő Isten gyermeke, akkor miért mondta neki: tisztulj meg a te vétkeidtól, ó király! Ha már megtisztult volna?

Kihirdeti az országban, hogy Dániel Istene, a ti Istenetek — mindig így beszél róla —, a te Istened megmentett téged. A Dániel Istenét kell imádni. De nem azt mondja, hogy ez az Isten az én Istenem is. Ezek után mondja Dániel: térj meg! Tarts bűnbánatot!

MEGTÉRT-E NEBUKADNECCAR?

Most röviden tisztázzuk, mi a megtérés, ami szükséges az üdvösséghez? És hogy meg ne csalja magát az ember, megmondja az ige, hogy milyennek kell lennie a megtérésnek, az igaz bűnbánatnak. Ez két részből áll a Biblia szerint. A Káténk és az Efézus 4,22-24 szerint is. Vagyis az óember megöklése és az újember felöltözése. A Bibliában világos az Efézus 4,22-ben, amikor azt írja: öklöljétek meg azért. Vetkezzétek le a régi élet szerint való óembert, és öltözzétek fel az újembert, mely Isten szerint teremtett, valóságos igazságban és szentségben. Ezért a megtérés nem állhat meg ott, hogy megbánom a bűneimet. Ez kevés.

A megtérés még ott sem állhat meg, hogy levetkezem az óembert, mert a Biblia szerint fel kell öltetni az újembert. Hogy azokban a jócselekedetekben járjunk, amelyeket Isten előre elkészített nekünk. Nem elég, ha valamit befejezek, valamit el is kell kezdeni. Nem elég, ha valamit lezárok, Jézus Krisztus azt mondja: kövess engem! Követem lábnyomát mindenén át. Csak vezess, Uram, végig, és fogd kezem...

Olvasunk olyet, hogy Nebukadneccar valamilyen jelét adta volna annak, hogy csak vezesse az Úr és fogja kezét, míg boldogan a célhoz elérkezik? Mert nélküled az én erőm oly kevés, de hol te jársz előttem, ott nincs rettegés. — Ilyenről nem olvasunk.

Miben áll az óember öklése? Isten ígéje szerint három dologban. Először is a bűnbánatban. Nebukadneccar nem öklölte az óemberét, mert nem volt bűnbánat. A bűnbánatban — amely a Szentlélek munkája — a Lukács 15-ben azt olvassuk, hogy „azután magába szállt.” (Tékozló fiú). Bűneit az ember vagy nem látta addig, ez a fiú sem, vagy nem tartotta nagynak. Azt mondja: add ki a vagyonom rám eső részét.

A bűnbánat az, hogy belátom: megbántottam a szent Istent, úgy, hogy büntetését és haragját magára vontam, és ez a bűnösben szomorúságot idéz elő. Ez a megtérésnek a folyamata. Szomorúságot idéz elő, hogy Megváltómat megbántottam. Mint az, aki szereti a feleségét, férjét, gyermekét, szüleit. Ha megbántottam, szomorú voltam. Jaj, nem kellett volna! A bűnös mindig ezt érzi a bűnbánatban.

Megbántottam azt az Istent, aki előbb szeretett engem. Így szomorodtak meg a korinthusiak megtérésre, és így szomorodtak meg pünkösdkor is azok a férfiak, akik megtértek: „Szívükben megkeseredtek.” Ott egy csomó könnyes szemű férfi állt pünkösdkor. Hallottuk, kicsoda Isten, megláttuk a bűneinket, ragyogtassátok fel, hogy melyik úton menjünk, mert itt nem állhatunk meg. Akkor mit kell cselekednünk? Ott már kezdődik a bűnbánat, de mi annak a folytatása? Éppen ezért ez nagyon fontos. Dávid úgy mondja az ígében: bevallottam hűtlenségemet az Úrnak.

Nebukadneccarról olvasunk olyet, hogy bevallotta hűtlenségét? Azt mondja: nagy az Isten — és aztán mi van? Jézus Krisztus még azoknak is azt mondja, így olvassuk a Lukács evangéliumában: kopogtatnak, hogy a te nevedben prófétáltunk. Jézus meg azt mondja: no, és aztán? Nem ismerlek titeket, ti kik vagytok? — A te nevedben ördögöket úztunk, gyógyítottunk, ezt meg azt csináltunk. Jézus azt mondja: nem ismerlek titeket.

Az nem minden, hogy valaki elismeri, hogy igen, van Isten, ha valaki elismeri: nagy az Isten, hatalmas, felséges, erős, uraknak Ura, királyoknak Királya. En-

nek az Istennek a jelenlétében és fényében a bűnös ember mindig meglátja magát: Ki vagyok én? Kinek lát engem az Isten?

Az öldöklés második mozzanata a bűn gyűlölése. Meggyűlölöm azt a bűnt, amellyel megbántottam az én Megváltómat, és amellyel neki oly sok szenvedést okoztam a Golgota keresztyén.

A harmadik: annak cselekvésétől pedig megszűnök. Ez mind az öldöklés.

Ne álljunk meg ott, hogy megvallottam a bűnömet. Miért? Mert ott nincs vége. Gyűlöljem meg a bűnt, és hagyjam abba, ne cselekedjem. Azt mondja Pál Timóteusnak: aki megvallja és elhagyja — aki elhagyja —, az irgalmasságot nyer. Azt mondja Isten igéje: szűnjék meg a gonoszt cselekedni.

Ne felejtjük el, hogy Nebukadneccar értelmé helyreállított, de a megtérés az értelem megváltozása és nem helyreállítása. Milyen értelmé állított helyre? Az azelőtti. Azzal sokra megy! A hívó embernek viszont a gondolkozása, megváltozik, metanoia. A királynál ez nem látszott. A szavai megváltoztak, mert azt mondja: az élő Isten uralkodik — de a gondolkozása nem változott meg.

Mi az újember felöltözése? Az ige szerint ezt fel kell öltözni. Az az, amikor a gondolkozás megváltozik, az értelem megvilágosodik, és az akarata és annak indulatai megszentelődnek.

Mit kell látnia az ilyen embernek? Először azt, hogy Isten azért nagy, mert kegyelmes és irgalmas, nem azért, mert uralkodik. Megbocsát, fiává fogad, örökösévé tesz, eltörli a bűnt, elengedi népe maradékának vétkeit. Valaki belecso-dálkozik: Kicsoda olyan Isten, mint te? De Nebukadneccar nem abba csodálko-zott bele, aki megbocsátja a bűnt és elengedi népe maradékának vétkeit. A megtérő mindig ezért dicsőíti Istent. Mint abban a szép finn énekben az írója: van még szá-momra is bocsánat. Van Jézusom, Ő az enyém. Nem mardos a bűn, sem a bánat, mint a fecske ujjongok én. — Nebukadneccarnál megjelenik ez? Nem. Akkor nem mondhatjuk, hogy megtért.

Mit jelent, hogy megbocsátja a bűnt? Milyen lesz az az ember? A bűnbocsá-nat feletti öröm helye az ember szívében van, és nem az eszében. A 13,6 zsoltár szerint: örvendez az én szívem a te szabadításodban. Ennek az örömnél a helye a hívó szívben van.

A megtérés az, amikor az ember kiszolgáltatja magát Istennek, és azt mondja: Mit akarsz, hogy cselekedjem? Pál apostol, amikor találkozik az élő Jézussal, rögtön azt kérdezi: Mit akarsz, hogy cselekedjem? Egy vágyat hagyj nekem — mondja az ének —, hogy értsem és kövessem szent igazságodat, szent igazságo-dat. Megtérés az, amikor az ember Isten akarata szerint jár — az az újember fel-öltözése, magát a jócselekedetekben gyakorolja. Azt mondja az ilyen ember, amit a 119. zsoltár írt: A te parancsaidat inkább szeretem az aranynál, mégpedig a tiszta színaranynál. — Nebukadneccar továbbra is az aranyat szerette. Nem úgy, mint a 119. zsoltár írója: a te parancsaidat jobban szeretem a színaranynál is.

Befejezésül: meg ne csaljon a mi szívünk, és ne mondjuk valakire felelőtlenül azt, hogy megtért. Nem megtért feltétlenül az, aki Isten nevét így ejti ki, vagy úgy használja, mint Nebukadneccar.

Alátámasztásképpen még egy igét idézek: Amikor Isten olyan szomorúan mondja az Ószövetségben: ez a nép szájával közelget hozzám, de a szíve... Isten-

MEGTÉRT-E NEBUKADNECCAR?

nek elég volt, ha a szövetséges népe szájával közelgett hozzá? Magasztalták az Urat. Isten belenéz a szívbe, de a szívük, az távol van tőlem.

A megtérés nemcsak az észben kell, hogy bekövetkezzen, hanem a szívben is. Mindig fontosak ezek az igék a zsoltárban: szeretem az Urat, mert meghallgatja esedezéseim szavát. Egy másik zsoltárban: Szeretlek Uram, én erősségem. — Mert nem észhívók vagyunk. Nekünk nem az a fontos, hogy tudjuk, ki az Isten, hanem az, hogy szeressük Istent. Jézus Krisztus nem azt mondta, hogy a nagy parancsolat az, hogy tudjál Istenről mindent, hanem szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes erődből, teljes elmédből, és szeresd felebarátodat, mint magadat.

Nebukadneccar királyról nem olvassuk, hogy szerette volna az Urat. Vajon te szereted-e? Szeretem, mert Ő előbb szeretett. Szeretem az Urat, meg Fiát adta értem. Szeretem az Urat, mert a Szentlélek hathatóssá tette bennem az újjászületés, megtérés munkáját. Szeretem az Urat, mert megtérített engem.

Imádkozzunk!

Áldunk azért, Istenünk, hogy Nebukadneccar király udvarában is hirdettetett az ige. Köszönjük, hogy annyira szeretted a pogány világot, hogy mikor odahelyezted népedet közéjük fogságba, nyomorba, nyomorúságba ott is világosságul legyen Dániel meg néhány társa, meg azok, akik komolyan vették, hogy hozzád tartoznak, neked akarnak szolgálni.

Köszönjük, hogy Pál apostol eljutott Rómába, mert a császárnál is bizonysgot kellett tennie. Nem azért, mert a császár meg fog térni, de ezzel a te szereteted kijelentette, hogy az evangélium mindenütt hirdettessék. Mert senki nem az Istent fogja okolni egykor, hanem saját magát: én nem jöttem, nem mozdultam. Minden száj bedugatik, minden száj el fog némulni, minden térd meghajol, a mennyeieké, földieké és föld alatt levőké. Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus úr az Atya Isten dicsőségére. Vannak nyelvek, akik már ezt a földön is vallják, de ettől sokkal többre készülünk, Urunk. Arra, hogy kezünkben pálmaágakkal, fehér ruhás seregben, Mózes és a Bárány énekét énekeljük a szabadításról, amelyet Ő végzett el.

Köszönjük, hogy többet tudhatunk rólad, mint amit Nebukadneccar tudott. Nem azért, mert többet tanultunk rólad, Urunk, hanem azért, mert a Szentlélek jobban felfedte előttünk azt a titkot, amit sokszor szem nem lát, fül nem hall, az emberi értelem meg sem gondol, s mégis kinyitotta a szívünket és felragyogott előttünk Jézus Krisztus nagysága. Köszönjük, hogy benne szemlélhetünk téged örökkévalónak, hatalmasnak, irgalmasnak, szentségesnek.

Urunk, kérünk, hogy valóban öldököljük az óemberünket, és segíts, hogy öltözzük az újat, hogy valóságos igazságban és szentségben teremtett első emberhez legyünk hasonlóak, és a mi megváltónkhoz, Jézus Krisztushoz. Igazságban és szentségben járjunk vele, hogy a megtérésnek gyümölcsei legyenek az életünkön, és lássák, dicsőítsék a mi mennyei Atyánkat.

Kérünk, hordozz bennünket, áldd meg éjszakánkat, szereteteinket közelben és távolban. Kérünk, hallgasd meg mindazokat, amiket most neked csendes imádságunkban is elmondunk.

Ámen.